

Ερμηνεύοντας τον Εγκέφαλο

Caroline Markolin, Ph.D.

Οι αξονικές τομογραφίες εγκεφάλου χρησιμοποιούνται συνήθως ως ένα μέσο για την εντόπιση όγκων ή άλλων εγκεφαλικών «διαταραχών». Ωστόσο, το 1981, ο Dr. med. Ryke Geerd Hamer, ιατρός παθολόγος και δημιουργός της Γερμανικής Νέας Ιατρικής (GNM), προέβη σε μία κοσμοϊστορική ανακάλυψη. Αναλύοντας χιλιάδες αξονικές εγκεφάλου των ασθενών του και συγκρίνοντάς τες με το ιστορικό τους, ο Dr. Hamer επιβεβαίωσε πως κάθε ασθένεια -από το κοινό κρουαλόγημα έως τον καρκίνο- πυροδοτείται από ένα απρόβλεπτο συγκρουσιακό σοκ.

Ο Dr. Hamer διαπίστωσε ότι μια τέτοια απρόβλεπτη σύγκρουση (απροσδόκητη οργή ή ανησυχία, απροσδόκητη απώλεια ή χωρισμός, απροσδόκητη προσβολή, κ.λπ.) συμβαίνει όχι μόνο στην ψυχή μας, αλλά ταυτόχρονα στον εγκέφαλο και στο αντίστοιχο όργανο. Τη στιγμή που βιώνεται η σύγκρουση, το σοκ επηρεάζει μια συγκεκριμένη και προκαθορισμένη περιοχή του εγκεφάλου δημιουργώντας μία κάκωση που είναι ορατή στην αξονική τομογραφία ως μια σειρά ευδιάκριτων ομόκεντρων κύκλων (βλ. εικόνα παραπάνω). Τη στιγμή του συγκρουσιακού σοκ, τα επηρεαζόμενα εγκεφαλικά κύτταρα στέλνουν σήμα στα κύτταρα του αντίστοιχου οργάνου που με τη σειρά του αντιδρά, προκαλώντας είτε ανάπτυξη ενός όγκου, είτε καταστροφή του ιστού ή λειτουργική απώλεια, ανάλογα με το ποιο εγκεφαλικό τμήμα υπέστη το συγκρουσιακό σοκ.

Ο λόγος για τον οποίο συγκεκριμένες συγκρούσεις είναι άρρηκτα δεμένες με καθορισμένες περιοχές του εγκεφάλου, είναι ότι κατά τη διάρκεια της εξελικτικής μας ιστορίας, κάθε τμήμα του εγκεφάλου προγραμματίστηκε ώστε να αντιδρά άμεσα σε συγκρούσεις που θα μπορούσαν να απειλήσουν την επιβίωση μας. Και ενώ ο «αρχέγονος εγκέφαλος (στέλεχος και παρεγκεφαλίδα) είναι προγραμματισμένος να αντιμετωπίζει ζητήματα επιβίωσης που αφορούν την αναπνοή, την τροφή ή την αναπαραγωγή, ο «τελικός εγκέφαλος» (το νεότερο τμήμα του εγκεφάλου) είναι κωδικοποιημένος με πιο εξελιγμένα ζητήματα, όπως εδαφικές συγκρούσεις, συγκρούσεις αποχωρισμού και συγκρούσεις αυτοϋποτίμησης.

Αφού ο Dr. Hamer διαπίστωσε τον ρόλο του εγκεφάλου ως μεσολαβητή μεταξύ ψυχής και οργάνου, ανακάλυψε στη συνέχεια ότι ο σχηματισμός στόχου της Εστίας Χάμερ στον εγκέφαλο παραμένει ευδιάκριτος καθ' όλη τη διάρκεια που ο οργανισμός βρίσκεται στη φάση ενεργής σύγκρουσης. Μόλις επιλυθεί η σύγκρουση, η εγκεφαλική βλάβη εισέρχεται - μαζί με την ψυχή και το όργανο- στη φάση της επούλωσης. Όπως συμβαίνει με κάθε πληγή που επουλώνεται, αναπτύσσεται ένα οίδημα το οποίο προστατεύει τον εγκεφαλικό ιστό κατά τη διάρκεια της θεραπευτικής διαδικασίας. Στην αξονική του εγκεφάλου, μπορούμε να παρατηρήσουμε επίσης αλλαγές: ο ευδιάκριτος σχηματισμός στόχου βυθίζεται στο οίδημα και οι δακτύλιοι εμφανίζονται τώρα θολοί, αόριστοι και σκοτεινοί. Αυτές οι παρατηρήσεις επιβεβαίωσαν τα ευρήματα του Dr. Hamer, ότι κάθε ασθένεια διαδραματίζεται σε δύο φάσεις: πρώτον, μια φάση ενεργής σύγκρουσης, που χαρακτηρίζεται από συναισθηματικό άγχος, κρύα άκρα, έλλειψη όρεξης και αϋπνία και, στη συνέχεια, υπό την προϋπόθεση ότι καταφέρουμε να επιλύσουμε τη σύγκρουση, μια φάση θεραπείας. Η θεραπευτική φάση, που συνήθως αναφέρεται ως «ασθένεια», είναι συχνά μια δύσκολη διαδικασία που συνοδεύεται από κόπωση, πυρετό, φλεγμονές, λοιμώξεις και πόνο.

Στην αποκορύφωση της φάσης θεραπείας, το οίδημα στον εγκέφαλο φτάνει στο μέγιστο μέγεθός του, και σ' αυτό ακριβώς το σημείο, ο εγκέφαλος ενεργοποιεί μια σύντομη, ισχυρή ώθηση ώστε να αποβάλει το οίδημα. Στη Γερμανική Νέα Ιατρική, αυτή η κρίσιμη στιγμή ονομάζεται Επιληπτοειδής Κρίση (EC). Καρδιακές προσβολές, εγκεφαλικά επεισόδια, κρίσεις άσθματος, αιμορραγία όγκων, ημικρανίες, ή επιληπτικές κρίσεις είναι μόνο μερικά παραδείγματα αυτής της κρίσης. Τα συμπτώματα εξαρτώνται πάντα από τη φύση της σύγκρουσης και το τμήμα του εγκεφάλου που επηρεάζεται. Με την αποβολή του εγκεφαλικού οιδήματος, στο συγκεκριμένο σημείο συγκεντρώνεται νευρογλοία (συνδεδετικός ιστός του εγκεφάλου που παρέχει δομική υποστήριξη στους νευρώνες) με σκοπό την αποκατάσταση της λειτουργίας των νευρικών κυττάρων που επηρεάστηκαν από το συγκρουσιακό σοκ. Αυτή η αβλαβής συσσώρευση γλοίας (νευρογλοιακά κύτταρα) συνήθως ονομάζεται **εγκεφαλικός όγκος**, ενώ στην πραγματικότητα αποτελεί μια διαδικασία επούλωσης της εγκεφαλικής βλάβης. Ο Dr. Hamer είχε ήδη το 1982 αποδείξει τη σύνδεση μεταξύ αυτών των «όγκων του εγκεφάλου» με τις ταυτόχρονες εκδηλώσεις νόσων στα αντίστοιχα όργανα.

Η παραπάνω αξονική εγκεφάλου (CT) δείχνει ένα σχηματισμό στόχου της Εστίας Χάμερ (Hamer Focus) στο δεξί εγκεφαλικό ημισφαίριο του οπίσθιου αισθητικού φλοιού. Η ακριβής θέση υποδεικνύει ότι ο ασθενής πάσχει από υπερευαισθησία (καρφίτσες και βελόνες) στο αριστερό πόδι ως αποτέλεσμα μιας σύγκρουσης αποχωρισμού. Δεδομένου ότι οι δακτύλιοι είναι ορατοί, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι η σύγκρουση δεν έχει ακόμη επιλυθεί. Αλλά γιατί επηρεάζεται το αριστερό πόδι και όχι το δεξί; Γνωρίζοντας ότι ο εγκέφαλος διαδραματίζει έναν πολύ σημαντικό ρόλο στη Γερμανική Νέα Ιατρική, η αριστεροχειρία ή η δεξιοχειρία ενός ατόμου πρέπει πάντα να λαμβάνεται υπόψη. Ο ευκολότερος τρόπος για να διαπιστωθεί η βιολογική πλευρίωση ενός ατόμου είναι το τεστ με τα παλαμάκια. Το χέρι που βρίσκεται από πάνω είναι το επικρατέστερο χέρι και δείχνει αν το άτομο είναι βιολογικά δεξιόχειρας ή αριστερόχειρας. Αυτό, με τη σειρά του, καθορίζει σε ποια πλευρά του εγκεφάλου θα επιδράσει η σύγκρουση και, κατά συνέπεια, ποια πλευρά του σώματος θα επηρεαστεί. Υπάρχουν δύο κανόνες πλευρίωσης:

- 1) Οι δεξιόχειρες ανταποκρίνονται σε μια σύγκρουση σχετική με τη μητέρα ή το παιδί με την αριστερή πλευρά του σώματος και σε μια σύγκρουση σχετική με ένα σύντροφο με τη δεξιά πλευρά. Με τους αριστερόχειρες, αυτό αντιστρέφεται.
- 2) Ο συσχετισμός μεταξύ του εγκεφάλου και του οργάνου είναι πάντοτε σαφής.

Η θεραπευτική της Γερμανικής Νέας Ιατρικής επικεντρώνεται στον εντοπισμό και πάνω απ' όλα στην επίλυση της σύγκρουσης, διότι μόνο με την επίλυση της σύγκρουσης μπορεί να υπάρξει θεραπεία. Η ευθύνη του θεραπευτή της GNM είναι να βοηθήσει τον ασθενή καθ' όλη τη διάρκεια που η θεραπευτική διαδικασία συνεχίζει τη φυσική της πορεία. Μία αξονική τομογραφία εγκεφάλου μαζί με ένα λεπτομερές ιατρικό ιστορικό είναι ζωτικής σημασίας για τον καθορισμό της διάρκειας της φάσης θεραπείας, καθώς και των πιθανών επιπλοκών. Είναι υψίστης σημασίας να αξιολογηθεί κατά πόσον είναι εφικτή η επίλυση της/των σύγκρουσης/ων, δεδομένου ότι η επίλυση μακροχρόνιων συγκρούσεων μπορεί να προκαλέσει μοιραίες επιπλοκές. Δεδομένων των πιθανών κινδύνων, η ανάγνωση αξονικών εγκεφάλου σύμφωνα με τη GNM αποτελεί έργο μεγάλης ευθύνης που απαιτεί εκτεταμένη εκπαίδευση.

Πηγή: www.LearningGNM.com